

[Madsen-Mygdal.]

offentliggjort, og derfor synes, at vor Rente ligger alt for højt. Mange af de store Lande er nede paa en Rente af 2 pCt., i alt Fald 3, og i Sammenligning dermed ligger Renten her meget højt. Jeg vil ogsaa gerne være med til at istemme Kravet om Rentenedsættelse, men man maa se Forholdene, som de er, og det ejendommelige er nu dette, at medens det altid har været saaledes, at de korte Laan var dyre, og de lange Laan havde en forholdsvis billigere Rente, er det nu saaledes — og det er et Tegn paa Tidens Uro og Usikkerhed —, at de korte Laan er billigere, er de rigtigt korte, koster de næsten ingenting eller slet ingenting, men lange Laan er ikke billige, og den officielle Diskonto gælder ikke lange Laan.

Det vil erindres, at i forrige Samling fremsatte den højtærede Finansminister et Lovforslag, der ogsaa blev vedtaget, hvorved han fik Bemyndigelse til at foretage en Konvertering af to store Laan, hver paa 30 Mill. Dollars, det ene til 6 pCt. Rente, det andet til 5½. Forslaget blev fremsat i Forventning om, at der vilde blive en billigere Rentefod, og gik ud paa, at Laanene skulde konverteres til 4½ pCt. Rente. Det hedder udtrykkelig i den vedtagne Lov, at den Kurs, til hvilken det ny Laan skal optages, skal være saa høj, at Konverteringen kan foretages med Fordel for Statskassen. Men ærede Medlemmer vil vide, at denne Konvertering har ikke fundet Sted. Finansudvalgene, der skulde indkaldes, blev ikke indkaldt sidste Sommer, og Loven er, saa vidt jeg ved, bortfaldet, og Ministeren har ikke søgt at faa den fornyet. Han har altsaa opgivet Forventningen om et billigere Laan, i alt Fald har han ikke hidtil med Fordel for Statskassen kunnet konvertere de to store Laan med henholdsvis 6 og 5½ pCt. Rente til et 4½ pCt. Laan. I forrige Uge blev der udbudt af den engelske Stat et Laan paa 17 Mill. Pund til 5½ pCt. Rente og en Kurs paa 97. Det er altsaa de Vilkaar, som den engelske Stat opstiller.

Nu haaber jeg ikke, mine ærede Kolleger her i Tinget vil sige, at jeg er en daarlig Medarbejder, naar jeg staar og siger saadan noget, for vi skulde jo alle arbejde for billigere Laan. Jeg haaber, man vil forstaa, at dette at arbejde for billigere Laan er ikke det samme som at staa og raabe paa billigere Laan, enten her i Rigsdagen eller ude paa Møderne. Man maa tage Stillingen, som den er, og naar den engelske Stat ikke kan opnaa et 5½

pCt.s Laan, uden at Kursen skal ned paa 97, synes jeg ærlig talt ikke, det tyder paa, at der er gunstige Vilkaar for billigere lange Laan, og det er de lange Laan, der har Betydning, i hvert Fald for Landbruget, og dem, der hidtil har vejet noget til.

Det er en selvfølgelig Foranstaltning og ogsaa en prisværdig Foranstaltning, vi alle sammen slutter os til, at Staten sætter sin Rente ned; men jeg er betænkelig ved, at vi alle sammen taler til Vælgerne og kræver lavere Rente, naar vi ikke selv kan gøre noget for det. Vi kan naturligvis gerne sige til Sparekasserne: I skal sætte Renten ned! Det er jo rigtigt, at der er Sparekasser, der har sat Renten ned, men i det hele og store tror jeg, at Sparekasserne har været forstaaende Laangivere. Bankerne har maaske nok haft en for stor Margen, en for stor Forskel mellem Indlaansrente og Udlaansrente, hvad jo ogsaa de meget smukke Aarsresultater, der nu kommer næsten daglig fra Bankerne, og som jeg nok tror, Publikum modtager med lidt blandede Følelser i denne Tid, bærer Vidne om. Men i Sparekasserne har der ikke været en saa stor Spændvidde, og hvis Sparekasserne sætter Udlaansrenten ned, maa de ogsaa sætte deres Indlaansrente ned, og naar det er saadan, at Kreditforeningerne, som ingenlunde har en ringe Kurs i Sammenligning med den, den engelske Stat udbyder Laan til, giver en effektiv Rente paa 5 pCt., saa tror jeg ikke, der er meget mere at knibe paa Sparekasserne, der laaner ud til 4½ pCt. eller 4¼ pCt., som nogle gør, og giver 4 pCt. i Indlaansrente. Jeg tror ikke, det kan nytte, vi stiller Krav om Nedsættelse dér.

Dermed er ikke sagt, at der ikke er de Laangivere, der kan give lavere Rente, og jeg ønsker ogsaa, det skal slaa saa stærkt igennem som muligt. Men jeg gør disse Bemærkninger, fordi jeg tror ikke, det hjælper, at vi forener os i et Raab herom. Vi kan naturligvis sætte Statens Laanrente ned, som det blev vedtaget for nylig, men med de 100 000 eller 200 000 Kr., som det her drejer sig om, er det jo i Virkeligheden lige saa betydningsløst, som det er selvfølgeligt, at det sker.

Jeg er ganske enig med den højtærede Finansminister, naar han forleden Dag udtalte sig om Realkredit og dens Betydning, og det glædede mig meget at høre disse Udtalelser fra Regeringens Side — det er jo ikke altid, vi hører netop